

MECMUA

ULUSLARARASI SOSYAL BİLİMLER DERGİSİ

BAHAR 2018 YIL: 3, SAYI: 5, s. 112-121

YÜKLEME TARİHİ: 27.01.2018 YAYIN TARİHİ: 02.07.2018

İlyas KAYAOKAY*

ÂŞIK PAŞA'YA MAL EDİLEN YENİ BİR YÛNUS EMRE GAZELİ ÜZERİNE

Öz

Klasik Edebiyatımızın problemleri meselelerinden olan, bir manzumenin başka şairlere mal edilmesi durumu, belki de en fazla Yûnus Emre'nin şiirlerinde görülmektedir. Yûnus mahlaslı pek çok manzumenin Yûnus Emre'ye mal edildiği bilinmektedir. Bununla birlikte, Yûnus'un da bazı manzumeleri başka şairlere isnat edilmiştir. Bu çalışmada Âşık Paşa'ya mal edilen bir Yûnus Emre gazeli üzerinde durulacaktır. Garib-nâme adlı eseriyle şöhret bulmuş olan Âşık Paşa'nın dağınık halde bulunan 54 şiiri tespit edilmiştir. Bu şiirlerden bazıları Egridirli Hacı Kemâl'in Câmiü'n-Nezâir adlı eserinde yer almaktadır. Buradaki şiirlerinden bazılarının başka şairlere ait olduğu tespit edilen Âşık Paşa'nın, araştırmacıların gözden kaçırdığı bir manzumesi daha vardır. Söz konusu gazel, Nesîmî'ye nazire olarak gösterilmiş olup Miskin mahlası ile kayıtlıdır.

Dikkatlerden kaçan Âşık Paşa'ya isnat edilen bu gazel, aslında Yûnus Emre'ye aittir. Aralarında zaman farkı olduğu için Âşık Paşa'nın Nesîmî'ye nazire yazma ihtimali bulunmamaktadır. Miskin mahlasını Âşık Paşa değil Yûnus Emre kullanmıştır. Ayrıca Marmara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi kütüphanesinde bulunan 08802/HS0753 demirbaş numarasıyla kayıtlı bir "Mecmuatü'l-Eş'ar" içinde bu gazelin Yûnus Emre adına kayıtlı olduğu tespit edilmiştir. Yine 18. asır şairlerinden Ali Senâyî'nin bu gazele bir tahmisi mevcuttur. Gazelin Yûnus'a ait olduğu Ali Senâyî tarafından da ifade edilmiştir. Gazelin üslup özellikleri de Âşık Paşa'dan ziyade Yûnus'un şiirlerindeki üslup ile benzerlikler göstermektedir. Bütün bu deliller ışığında, gazelin Yûnus Emre'ye ait olduğu anlaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Yûnus Emre, Âşık Paşa, Ali Senâyî, Câmiü'n-Nezâir, Gazel, Tahmis, Mecmua

SHOWN TO BELONG TO ÂŞIK PASHA ON A NEW YÛNUS EMRE GHAZAL

Abstract

The fact that a poem, which is one of the problematic subjects of Classical Literature, is appended to other poets is perhaps most visible in the poems of Yûnus Emre. It is known that many Ottoman-inspired poems cost Yûnus Emre. However, some of the poems of Yûnus have been attributed to other poets.

This work will focus on a Yûnus Emre veteran who is attributed to Âşık Pasha. 54 poems of Âşık Pasha, who had found fame with his work Garib-nâme, were

* Doktora Öğrencisi, Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Eski Türk Edebiyatı Anabilim Dalı, kayaokay_2323@hotmail.com

identified. Some of these poems are found in the work of Hacı Kemal's "Câmiü'n-Nezâir". It is determined that some of these poems belong to other poets, and there is another poem that the researchers missed. In other words, the gazel is shown as a nazire to Nesîmî and is registered with the sign "Miskin".

This lyric, attributed to Âşık Pasha, who escapes from attention, belongs to Yûnus Emre. Because there is a time difference between them, there is no possibility of Âşık Pasha to write similar to Nesîmî. Miskin's signature was used by Yûnus Emre, not Âşık Pasha. It has also been determined that this poem is registered in the name of Yûnus Emre in a "Mecmuatü'l-Eş'ar" registered in the library of Marmara University, Faculty of Theology, with an inventory number 08802 / HS0753. It is also seen that Ali Senâyî, one of the 18th century poets, This poem belongs to Yûnus, also expressed by Ali Senâyî. The stylistic features of poetry are similar to those of Âşık Pasha in poems of Yûnus. It is understood that all these proofs belong to Yûnus Emre.

Keywords: Yûnus Emre, Âşık Pasha, Ali Senâyî, Câmiü'n-Nezâir, Ghazal, Tahmis, Mecmua

Giriş

Yûnus Emre'nin şiirleri meselesi, edebiyatımızın tartışmalı konularından biridir. Yûnus mahlaslı pek çok şiirin varlığı, bazı problemlerin ortaya çıkmasına sebep olmuştur. Yûnus Emre ve diğer Yûnusların şiirleri üzerine bir kıtas çalışması yapan Tavukçu (2004), Yûnus Emre'ye ait olabilecek şiirlerin nasıl özelliklere sahip olduklarını tasnifler halinde ortaya koymuştur. Âşık Yûnus gibi Yûnus mahlaslı şairler dışında Nesîmî, Âşık Paşa gibi şairlerle de Yûnus Emre'nin şiirleri karıştırılmaktadır.

Özellikle Âşık Paşa'nın şiirleri meselesi henüz netliğe kavuşmamıştır. Bu konu üzerinde çalışan ilk araştırmacı Abdulbaki Gölpinarlı'dır. Gölpinarlı, "*Âşık Paşa'nın Şiirleri*" adlı makalesinde, bazı şiirlerin Âşık Paşa'ya ait olmadığını, Yûnus'un bazı şiirlerinin ona mal edildiğini ifade eder. Âşık Paşa'nın Câmiü'n-Nezâir'de kayıtlı olan on şiirine yer veren Gölpinarlı, bu şiirlerden sadece bir tanesinin Âşık Paşa'ya ait olmadığını belirtmektedir (1935: 87). Sadeddin Nüzhet Ergun da "*Âşık Paşa*" başlıklı yazısında Yûnus'a isnat edilen birkaç şiire değinmektedir. (1936: 133) Cihan Okuyucu da (2006) "*Âşık Paşa'nın Yûnus Emre ve Başkaları ile Karışan Şiirleri*" başlıklı yazısında bu hususu müstakil olarak ele almış ve karışan bazı şiirleri ortaya koymuştur. Orhan Kemal Tavukçu da "*Âşık Paşa'nın Bilinmeyen Şiirleri*" yazısında, karıştırılan bazı şiirlere değinerek şu çıkarımda bulunmaktadır: "Yûnus ve Âşık Paşa şiirleriyle ilgili karışıklık, yeni belgeler ve üslup incelemeleri marifetiyle, araştırmacıların çözmesi gereken bir mesele olarak durmaktadır (2017: 661)."

Yapılan bu çalışmalarda araştırmacıların gözden kaçırdığı, Âşık Paşa'ya mal edilen bir gazel vardır ki bu gazel üzerine herhangi bir değerlendirme yapılmamış ve Âşık Paşa'ya ait olduğu tereddütsüz ifade edilmiştir. İşte bu çalışmada bahsi geçen gazel müstakil olarak ele alınacak ve Âşık Paşa'ya mal edilen gazelin aslında Yûnus Emre'ye ait olduğu ispat edilmeye çalışılacaktır.

1. Âşık Paşa'ya Mal Edilen Gazel

Âşık Paşa'nın tespit edilebilen 70'den fazla şiirinin olduğu kaynaklarda ifade edilse de yapılan son çalışmalarla Âşık Paşa'ya ait olmayan manzumeler ayıklanmıştır. Köksal, Âşık Paşa'ya ait 44 şiirden söz ederken kendisi de bulduğu 2 yeni şiiri ekleyerek bu sayıyı 46'ya çıkarır. (Köksal, 2013) Tavukçu da yaptığı son çalışmada Âşık Paşa'nın 8 yeni şiirini yayımlayarak bu sayıyı 54'e çıkarmaktadır. (Tavukçu, 2017: 661) Âşık Paşa'ya ait gösterilen şiirlerin on tanesi Egridirli Hacı Kemal'in Câmîü'n-Nezâir adlı eserinde kayıtlıdır. Burada yer alan şiirlerden bazıları üzerinde ihtilaflar mevcut olmakla birlikte araştırmacıların üzerinde durmadığı bir gazel vardır. Nesîmî'ye nazire olduğu belirtilen, Âşık Paşa'ya ait gösterilen bu gazel şöyledir:

Nazîre-i Âşık Paşa

Senün âşıklarun kılmaz nazar firdevs-i a'lâya
Ne hûrîden haber söyler ne meyl eyler musaffâya

Nukûş-ı mâsivallâhdan geçürmüş bunları 'aşkun
Komişlar bunca sevdâyı ulaşmışlar bu sevdâyâ

Rumûz-ı kâbe kavseynün ne mi'râc ü ne vahdetdür
Ki sübhânellezî esrâ beyân düşmüş bu isrâyâ

Eğer şol râhib-i a'tâ cemâlün ka'besün bulsa
Yıkardı beytü'l- asnâmi ne rağbet devr-i¹ dünyâyâ

Eğer nasrâni ger tersâ cemâlün pertevin görse
Ki secde kılmaya hergiz menât ü lât ü 'uzzâyâ

Ene'l- Hak kiblesin bulmuş yüzünü Hakk'a döndürmüş
Şarâb-ı lemyezel içmiş bakın Mansûr-ı şîrâyâ

Eğer deryâ-yı 'aşkundan ki katre nûş ede sâlik
Hemân-dem cümle kevneyni² virür târâc u yagmâyâ

Sorarsan 'âşıkun zâhid hâlini kendüden sorgıl
Fenâ bahrine gark olmuş ulaşmış katre deryâyâ

¹ "rağbetdür" şeklinde geçen bu kelime "rağbet devr-i" şeklinde düzeltilmiştir.

² "gününi" şeklinde geçen bu kelime "kevneyni" şeklinde düzeltilmiştir.

Gel ey Miskin gözün yumsan cemâl-i mâsivallâhdan

Bu gün gör bunda dîdârın ne hâcet va'de ferdâya (Morkoç, 2003: 2010-11)

Âşık Paşa'ya atfedilen bu gazeli, aynı zamanda bestelenmiştir. TRT repertuarında 9585 numarasıyla kayıtlı olan Bûselik makamlı bu eserin söz yazarı, Âşık Paşa olarak verilmiştir.³ Gazelde genel olarak; tasavvufî aşk ile ilgili hususlardan bahsedilmektedir.

2. Gazelin Yûnus Emre'ye Ait Olduğunu Gösteren Deliller

Bahsi geçen gazelin Âşık Paşa'ya ait olma ihtimali zayıftır. Âşık Paşa'nın, 1271-1332 tarih aralığında sağ olduğu bilinmektedir. (Köksal, 2014) Nesîmî ise büyük ihtimalle 1360-1413 tarihlerinde hayattadır. Nesîmî, Âşık Paşa'nın ölümünden 30 yıl sonra dünyaya gelmiştir. Bu sebeple Âşık Paşa'nın Nesîmî'ye nazire yazmış olması neredeyse imkânsızdır. Gazelin mahlası "Miskin" şeklindedir. Âşık Paşa'nın böyle bir mahlas kullandığı görülmektedir. Sadeddin Nüzhet Ergun gazelde yer alan;

Sorarsan 'âşıkun zâhid hâlini kendüden sorgıl

Fenâ bahrine gark olmuş ulaşmış katre deryâya

hüs-n-i makta beytindeki "'âşıkun" ibaresinin mahlas olduğunu düşündüğü için ilk harfi büyük yazmıştır. (Ergun, 1936: 136) "Âşıkun" kelimesi hüs-n-i tahallüs sanatına uygun şekilde kullanıldığı için kesin bir değerlendirmede bulunamıyoruz. Eski şiirimizde iki farklı mahlasın iki farklı beyitte kullanılması durumu da mümkündür. Ancak kanaatimizce gazelin asıl mahlası son beyitte yer alan "Miskin" kelimesidir.

Bu gazelin, Yûnus Emre'ye ait olduğunu düşünmekteyiz. Zira "Miskin" mahlasını şiirlerinde kullanan Yûnus Emre'dir. Âşık Paşa'nın diğer şiirlerindeki mahlas beyitlerine baktığımızda "Miskin" mahlasının kullanılmadığını görmekteyiz.

Yûnus Dîvânı üzerine hazırlanan önemli çalışmalara (Gölpınarlı, 1965; Öztelli, 1992; Tatçı, 1991 ve 2014; Timurtaş, 1972; Toprak, 2006; Uysal, 2014) baktığımızda, bu gazelin Dîvân içerisinde yer almadığı görülmektedir. Malumu üzere Yûnus'un şiirleri henüz tam olarak toplanmış değildir. Çeşitli mecmualarda Yûnus Emre adına kayıtlı şiirler, araştırmacılar tarafından yayımlanmaya devam etmektedir. (Köksal, 2016: 87-118)

Marmara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Kütüphanesi'nde HS0753 demirbaş numarasıyla kayıtlı bir "Mecmuatü'l-Eş'âr" içerisinde, Âşık Paşa adına kayıtlı bu gazelin Yûnus mahlasıyla kayıtlı olduğu tespit edilmiştir. 7 beyitlik gazelde sadece bazı kelime farklılıkları görülmektedir:

Yûnus Emrem

Senün âşıklarun kılmaz nazar firdevs-i a'lâya

³http://www.trtnotaarsivi.com/tsm_detay.php?repno=9585&ad=Senin%20E2%FE%FDklar%FDn%20k%FDlmaz%20nazar%20firdevs-i%20E2%E2ya (E.T. 27.02.2018)

Ne hûrîden haber söyler ne meyl eyler musaffâya

Nukûş-ı mâsivallâhdan geçürmiş bunları 'aşkın
Komişlar cümle kevneyni ulaşmışlar bu sevdâya

Eger 'âşıkların zâhid sorarsan vasf-ı hâlinden
Fenâ bahrine gark olmuş ulaşmış katre deryâya

Ene'l- Hak kıblesin bulmuş yönünü Hakk'a döndürmüş
Şarâb-ı lâ-yezâl içmiş bak ol Mansûr-ı şeydâya

Eger deryâ-yı 'aşkından ki katre nûş ede sâlik
Hemân-dem cümle kevneyni virür târâc u yağmâya

Eger 'âşıkların hâlin sorarsan kendüden sorma
Sorarsan hâl-i Mecnûn'ı sor ol ruhsâr-ı Leylâ'ya

Gel ey Yûnus gözin yum sen bi-küllî mâsivallâhdan
Bugün bunda gör ol yâri ne lâzım va'd-i ferdâya

(Mecmuatü'l-Eş'âr, v.153b-154a)

Mecmuada yer alan bu gazel, Câmiü'n-Nezâir'deki gazelden iki beyit eksiktir. Ayrıca bazı beyitlerde kelime farklılıkları mevcuttur. 6. beyitteki ikinci mısra Âşık Paşa'ya atfedilen şiirde yer almamaktadır. Her iki gazelde matla ve hüsn-i matla beyti aynıdır. Sadece ikinci beytin ikinci mısramında bir kelime farklıdır. Bu beyitler dışında Câmiü'n-Nezâir'deki gazelin 7. beyti ile mecmuadaki gazelin 5. beyti aynıdır. Câmiü'n-Nezâir'deki gazelin 3. 4. ve 5. beyti mecmuadaki gazelde görülmezken mecmuadaki gazelin 6. beyti Câmiü'n-Nezâir'deki gazelde görülmemektedir. Her iki gazelde beyitler büyük oranda benzerlik göstermektedir. Câmiü'n-Nezâir'deki gazelde 6. beyit mecmuadaki gazelde 4. beyitle; 8. beyit 3. beyitle birkaç kelime farklılığı dışında aynıdır. Her iki gazelin mahlas beyti de mahlas ve bazı kelimeler dışında aynıdır.

Yukarıda bahsi geçen şiir mecmuası dışında Ali Senâyî Dîvânı'nda tespit ettiğimiz bir tahmiste de bu şiirin Yûnus Emre'ye ait olduğu anlaşılmaktadır. Ali Senâyî'nin beş beyti tahmis etmek suretiyle yazdığı manzumede, gazelin farklı bir versiyonu yer almaktadır. Bu tahmis, tespit edebildiğimiz kadarıyla Yûnus'un manzumelerine yazılan tek tahmis olması bakımından da ayrıca önemlidir.

Güft-i Şeyh Yûnus Tahmis-i Şeyh 'Ali Senâyî

*Cemâlün seyrine müştâk olanlar düşdi sevdâya
Yitürdi 'aklını Mecnûnveş girdi bu sahrâya
Olarun meyli yok şâhâ ne dünyâ vü ne 'ukbâya*

Senün 'âşıklarun kılmaz nazar firdevs-i a'lâya
Ne hûriden haber söyler ne meyl eyler musaffâya

*Hakikat remz-i mi'râca nişânun bî-nişânidür
Serây-i sırr-ı vahdetde mekânun lâ-mekânidür
Makâm-ı kurb-ı "ev ednâ" veli sırr-ı nihânidür*

Rumûz-ı "kabe kavseyn"ün ne rûhâni ma'ânidür
Ki Sübhânellezî esrâ beyân düşmüş bu isrâya⁴

*Eger tâlih isen Hakka gider şekki hayâlinden
Özün bir kâmile teslim idüp anla kemâlinden
Bilinmez zâhirâ 'ilm-i hakikat kil ü kâlinden*

Eger şol 'âşika zâhid sorarsa vasl-ı hâlinden
Fenâ bahrine gark olmuş ulaşmış katre deryâya

*İrince 'âşıkın gerçi vücûd-ı katresi bahre
Karışdı anda mahv oldı o deryâ didigi katre
Gönül sâf olmuş iken meyl ider mi zinet-i dehre*

Nukûş-ı mâsivâdan el çekenler 'aşk-ı râh içre
Kumuşlar gayra sevdâyı ki düşmüşler bu ârâya

⁴ "ârâya" şeklinde geçen bu kelime "isrâya" şeklinde düzeltilmiştir.

*Gelüp bu sahn-ı 'irfâna Senâyi ulu dergâhdan
Hakikat sende almışsın haber esrâr-ı âgâhdan
Gönüş ferdâya katlanmaz ki va'd olmuştur ol şâhdan*

Gel ey Yûnus gözini yum cemâl-i mâsivâllâhdan
Ki bunda göresin Hakkı ne hâcet gayrı sevdâya

(Ali Senâyî Dîvânı, 2001: 139-140)

Ali Senâyî'nin bu tahmininde Yûnus'a ait beş beyit görmekteyiz. Tahmis edilen matla beyti hem nazire mecmuasında hem şiir mecmuasındaki matla beyitleri ile aynıdır. Tahmis edilen gazelin ikinci beyti şiir mecmuasındaki gazelde yer almazken, nazire mecmuasında Âşık Paşa'ya atfedilen gazelin üçüncü beytinde bazı kelime farklılıklarıyla birlikte yer almaktadır. Tahmis edilen Yûnus'a ait üçüncü beyit, nazire mecmuasında yer almazken şiir mecmuasındaki gazelin üçüncü beytinde bir kelime farkla yer almaktadır. Tahmis edilen dördüncü beyit ve mahlas beyti bazı kelime farklılıkları olmakla birlikte hem nazire mecmuasındaki hem şiir mecmuasındaki gazelle benzerdir.

Her üç versiyonda matla beyti aynı olan bu gazeli, Yûnus Dîvânı ile mukayese ederek üslup özelliklerinden gazelle ilgili bir takım çıkarımlarda bulunulabilir. Matla beytinde geçen "firdevs-i a'lâ" terkibi, spesifik bir terkip olmamakla birlikte Yûnus Dîvânı'nda geçtiği görülmektedir:

Ma'sûklıgun hil'atini her kime giydürdün ise

Gelmez gözine zerrece firdevs-i a'lâ bâğları (Tatçı, 365/6)

Beytin yapısına baktığımızda; *âşık olan kişinin Cennet'i istemeyeceği* durumu söz konusudur. Ele aldığımız gazelin ilk beytinde geçen "senün 'âşıklarun kılmaz nazar firdevs-i a'lâya" mısraında da aynı söylem görülmektedir. Bunun dışında gazelde kullanılan kelimelerin, Yûnus Dîvânı'nda pek çok mısra da geçtiği görülmektedir. Mahlas beytinde geçen "Gel ey Yûnus" ibaresi de Yûnus'un beyitlerinde çokça görülen bir yapıdır:

Gel sen Yûnus iste bul Allah'a yarar bir kul

Kul kaçan ola makbûl sultân yolına girmez (Tatçı, 115/5)

Bahsi geçen gazelde Mansûr ve onun meşhur "ene'l-Hak" sözü yer almaktadır. Yûnus Dîvânı'nda da pek çok beyitte Mansûr'a telmih vardır. Gazelde, Mansûr ve şarap ile ilgili mazmunlar görülmektedir. Yûnus Emre Dîvânı'nda da buna benzer ifadeler karşımıza çıkmaktadır:

Bizüm meclis mestlerinün demleri Ene'l-Hak olur

Bin Hallâc-ı Mansûr gibi en kemîne dîvânesi

‘Işk şarâbın içenlere gel bir nazar eyleyi gör

Bunca yıldur niçe döner ol meclisün piyâlesi (Tatçı, 406/5-6)

Ergun, Âşık Paşa'nın “Mevlâna ve Yûnus tesirleri altında kalan bir şair” olduğunu söyledikten sonra şu değerlendirmede bulunur: “Onda ne Mevlâna'daki şi'riyeti ve ne Yûnus'taki samimiyet ve coşkunu bulabiliyoruz. O nihayet tamamıyla talimi mahiyette eserler vücuda getirebilen bir nâzım seviyesinden yukarıya çıkarılamaz.” (1936: 134) Âşık Paşa'nın şiirleri üzerinde bir değerlendirme yapan Tavukçu da Yûnus ile Âşık Paşa'nın şiirlerinde görülen üslup farkını şöyle izah etmektedir: “Yûnus'un derin ve sanatkârane tarzının yanında, Âşık Paşa'nın didaktik bir üslubu benimsediği görülür.” (2017: 645) Bu gazelde didaktik bir üslup kullanılmamıştır. Gazelin, Yûnus'un âşıkâne söylemleri ile benzer olduğu görülmektedir.

Sonuç

Klasik Edebiyatın en problemlili konularından biri de bir şaire ait bir manzumenin başka şairlere isnat edilmesi meselesidir. Bu hususta en tartışmalı şairlerden biri de Yûnus Emre'dir. Genellikle Yûnus mahlaslı başka şairlerin şiirleri, Yûnus Emre'ye mal edilir. Ancak Yûnus Emre'ye ait bazı şiirlerin de başkalarına mal edildiği bilinmektedir. Şiirleri en az Yûnus kadar tartışma konusu olan bir diğer şair Âşık Paşa'dır. Onun Câmîü'n-Nezair'de kayıtlı olan on şiirinden birinin Yûnus'a ait olduğu yapılan çalışmalar ile ispatlanmıştır. Ancak tespitlerimize göre; bu konuda çalışma yapan araştırmacıların gözden kaçırdığı bir manzume daha vardır. Nesîmî'ye nazire şeklinde gösterilen bu gazel, dokuz beyitten müteşekkil olup Miskin mahlası ile kayıtlıdır. Bu gazelin de aslında Yûnus Emre'ye ait olduğu aşağıdaki deliller ışığında ispat edilmiştir:

1. Söz konusu gazel, Nesîmî'ye nazire şeklinde gösterilmektedir. Oysaki Nesîmî ve Âşık Paşa farklı dönemlerde yaşamıştır. Âşık Paşa'nın Nesîmî'ye nazire yazma ihtimali yoktur. Eğridirli Hacı Kemâl'in nazire mecmuası esasında bazı hatalarla doludur. Âşık Paşa ve Nesîmî durumuna benzer bir durum Ahmedî ve Ahmed Paşa için de söz konusudur. Mecmuada Ahmedî'nin Ahmed Paşa'ya nazirelerinin olduğu görülmektedir. Oysa Ahmedî, Ahmed Paşa'dan 85 yıl evvel vefat etmiştir.
2. Söz konusu gazel “Miskin” mahlası ile kayıtlıdır. Âşık Paşa'nın bu kelimeyi mahlas dışında bir iki yerde kullandığı görülse de bu mahlas ile yazdığı ikinci bir manzume tespit edilememiştir. Oysa Yûnus Emre'nin bu mahlası çok defa şiirlerinde kullandığı bilinmektedir.
3. Söz konusu gazelin bazı kelime farklılıklarıyla birlikte, Marmara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi kitaplığında yer alan yazma bir şiir mecmuasında Yûnus Emre adına kayıtlı olduğu tespit edilmiştir.
4. Söz konusu gazele 18. asır şairlerinden Ali Senâyî bir tahmis yazmıştır. Beş beytin tahmis edildiği gazelin hem başlığında hem mahlas beytinde Yûnus mahlasının olduğu görülmektedir.
5. Gazelde kullanılan üslup Âşık Paşa'dan ziyade Yûnus'un şiirlerindeki üslup ile benzerlikler taşımaktadır.

Bu çalışmadan da anlaşılacağı üzere şiir mecmuaları ve tahmislerin bir şaire ait yeni şiirlerin ortaya çıkarılması noktasında büyük bir işlevi vardır.

Sonuç olarak; -çok iddialı olmamakla birlikte- bu gazelin Yûnus Emre'ye ait olduğu bazı deliller ışığında ortaya konulduğundan, Âşık Paşa'nın tespit edilebilen şiirlerinin sayısı 54'ten 53'e düşmüştür.

Kaynakça

- Ali Senâyî Dîvânı* (Haz: Durmuş Sezgin, Yüksek Lisans Tezi, Gaziosmanpaşa Üni. 2001)
- Ergun, Sadeddin Nüzhet (1936). "Âşık Paşa" *Türk Şairleri*, C.1, No:9, İstanbul: Sebat Basımevi
- Gölpınarlı, Abdülbaki (1935). "Âşık Paşa'nın Şiirleri", *Türkiyat Mecmuası (V)* s.s.87-100.
- (1965). *Yûnus Emre, Risâlat al- Nushiyya ve Dîvân*, Eskişehir Turizm ve Tanıtma Derneği Yayınları
- Köksal, Mehmet Fatih (2013). "Âşık Paşa'nın Şiirleri ve Bilinmeyen İki Gazeli", *Burhan Paçacıoğlu Armağanı*. (Haz: Hakan Yekbaş, Emin Eminoglu) Sivas, 41-49.
- (2014). "Âşık Paşa" *Türk Edebiyatı İsimler Sözlüğü*.
- (2016). "Yûnus Emre Dîvânı'nın Yeni Bir Nüshası ve Yûnus'un Yayınlanmamış Şiirleri" *Yâ Kebikec Mecmualar Arasında*, Kesit Yayınları, s.s.87-118
- Morkoç, Yasemin Ertek (2003). *Eğridirli Hacı Kemâl'in Câmiü'n-Nezâir'i*, Doktora Tezi, İzmir: Ege Üniversitesi.
- Okuyucu, Cihan (2006). "Âşık Paşa'nın Yûnus Emre ve Başkaları ile Karışan Şiirleri", *Kültür Dergisi*, S.4 s.s.34-39
- Öztelli, Cahit (1992). *Yûnus Emre Yaşamı ve Bütün Şiirleri*, İstanbul: Özgür Yayın Dağıtım
- Tatcı, Mustafa (1991). *Âşık Yûnus ve Diğer Yûnusların Şiirleri*, Ankara: Kültür Bakanlığı Yayınları
- (2014). *Yûnus Emre Dîvân-ı İlâhiyât*, İstanbul: H Yayınları
- Tavukçu, Orhan Kemal (2004). "Yûnus Şiirlerini Ayırt Etmeye Yönelik Bazı Tespitler", *Journal of Turkish Studies / Türklük Bilgisi Araştırmaları*, 28/II (IV) 59-84.
- (2017). "Âşık Paşa'nın Bilinmeyen Şiirleri", *Mertol Tulum Kitabı*, (Ed: Ahmet Kartal, Mehmet Mahur Tulum), *Sivrihisar Belediyesi Yayınları*, s.645-665.
- Timurtaş, Faruk Kadri (1972). *Yûnus Emre Dîvânı*, İstanbul: Kervan Kitapçılık
- Toprak, Burhan (2006). *Yûnus Emre Dîvânı*, Eskişehir: Odun Belediyesi Yayınları

Uysal, İdris Nebi (2014). *Yûnus Emre Divânı Karaman Nüshası*, İstanbul: Kesit Yayınları

Mecmuatü'l-Eş'ar, Marmara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Kütüphanesi, 08802/HS0753

Mecmuatü'l-Eş'âr, v.153b-154a

